

på, at arbejdskonferencen 1958 havde forkastet de ungarske regeringsrepræsentanters fuldmagter.

Et mindretal, bestående af regeringsrepræsentanten i fuldmagtskomiteen, ville ikke tage indsigelsen til følge. Mindretallet henviste herved til, at en forkastelse af de ungarske regeringsdelegeredes fuldmagter ville foregribe et politisk spørgsmål, som burde finde sin afgørelse i De forenede Nationer, som imidlertid ved sin seneste generalforsamling havde vedtaget ikke at tage stilling til spørgsmålet om udelukkelse af repræsentanterne for den ungarske regering.

Et flertal, bestående af arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanten ville derimod tage indsigelsen til følge, idet flertallet gav tilslutning til den begrundelse, der var givet for indsigelsen.

Til flertalsindstillingen blev der under debatten ved konferencens plenarforsamling fremsat et ændringsforslag af de britiske regeringsrepræsentanter. Ifølge dette ændringsforslag fordømte konferencen den ungarske regerings adfærd, således som den fremgik af de vidnesbyrd, der var indsamlet af De forenede Nationers Ungarnskomité, og beklagede den ungarske regerings nægtelse af at give en undersøgelseskommission adgang til at undersøge berettigelsen af klager, der var fremsat til ILO vedrørende krænkelse af fagforeningsrettigheder i Ungarn, men udtrykte håbet om, at regeringen ville efterkomme de henstillinger, der rettedes til den af De forenede Nationer og ILOs styrelsesråd, og undlod at tage stilling til de ungarske regeringsdelegeredes fuldmagter. Dette forslag blev forkastet med 182 stemmer mod 38, medens 35 undlod at stemme. Derefter vedtog konferencen med 145 stemmer mod 70, idet 38 undlod at stemme, at forkaste disse fuldmagter. For forkastelsen stemte de fleste arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanter og desuden regeringsrepræsentanterne fra bl. a. De forenede Stater, Tyskland, Frankrig, Italien og Nederlandene. Regeringsrepræsentanterne fra bl. a. Danmark, Norge, Sverige, Storbritannien og Canada undlod at stemme.

Indsigelser mod den ungarske arbejdsgiverrepræsentants og den ungarske arbejderrepræsentants fuldmagter. Indsigelserne var fremsat af de samme, som havde rejst

indsigelse mod de ungarske regeringsrepræsentanters fuldmagter, idet forslagsstillerne bestred den ungarske regerings ret til at sende en delegation til konferencen, herunder også en arbejdsgiverrepræsentant og en arbejderrepræsentant.

Fuldmagtskomiteen delte sig også her i et flertal og et mindretal. Mindretallet (regeringsrepræsentanten) ville undlade at træffe nogen afgørelse vedrørende de pågældende delegeredes fuldmagter, medens flertallet (arbejdsgiver- og arbejderrepræsentanten) ville tage indsigelsen til følge. Ved afstemningerne forkastede konferencens plenarforsamling både den ungarske arbejdsgiverrepræsentants og arbejderrepræsentants fuldmagter, idet stemmetallene her fordelte sig omtrent som ved afstemningen om de ungarske regeringsrepræsentanters fuldmagter.

Ændringer i konferencens forretningsorden.

Umiddelbart efter konferencens åbning blev der forelagt konferencen en række forslag til ændringer i konferencens forretningsorden.

Disse forslag var blevet udarbejdet af en komité nedsat af styrelsesrådet med den italienske regeringsrepræsentant, professor *Ago* som formand, og styrelsesrådet havde derefter tiltrådt dem.

Det forslag, der vakte størst interesse og diskussion, var et forslag om adgangen til komiteer under konferencen.

Anledningen til, at dette spørgsmål var taget op, var den situation, der havde foreligget under de senere års arbejdskonferencer, hvor arbejdsgiverrepræsentanterne fra Sovjetunionen og en række andre østeuropæiske lande ikke var blevet indvalgt i konferencens komiteer, idet arbejdsgiverrepræsentanterne i komiteerne skulle udpeges af arbejdsgivergruppen, og de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanter ved afstemningerne inden for gruppen ikke havde opnået tilstrækkeligt mange stemmer til at blive indvalgt i komiteerne. Arbejdsgivergruppens flertal anerkendte nemlig ikke de østeuropæiske arbejdsgiverrepræsentanter og ønskede derfor ikke at samarbejde med dem i komiteerne.

I overensstemmelse med forretningsordenen havde de pågældende arbejdsgiver-